

MÉDER ÁRON harmadik magyarként kerülte meg a földet – Kopár István és Fa Nándor után – szőlővitorlázóként

Egyensúlyban a hullámokon

VITORLÁT FEL! A földet Kopár István és Fa Nándor után harmadik magyar szőlővitorlázóként megkerülő Méder Áron manapság az Adrián oktat, de fél szemmel közben már az új emberpróbáló kihívást keresi.

Újpest címerében központi motívum a horgony, ráadásul itt folyik tőlünk egy kőhajításnyira a Duna, tökéletes otthon ez egy magamfajta hajós embernek – emeli ki a számára fontos részleteket máris Méder Áron, aki negyedik kerületi kertvárosi házában fogadta a **manager magazin** stábját. A ma már kétgyermekes családapát bájos felesége és angyali csemetéi társaságában elnézve nehéz elképzelni, hogy anno három éven keresztül magányosan küzdött meg három óceánnal és tucatnyi tengerrel, hogy Kopár István és Fa Nándor után így lett a harmadik magyar földkerülő szőlővitorlázó.

Carina visszatér

Hosszú volt az út Kopertől Koperig, hiszen 2006. szeptember 24-én reggel 9-kor vágott neki a nagy utazásnak, és végül 2009. szeptember 19-én 14 órakor érkezett vissza a szlovéniai indulási kikötőbe. „Bár jövőre már tíz éve lesz, hogy hazatértem, nem szakadtam el teljesen a történetől, azóta is tartok előadásokat a kalandjaimról a tanyasi iskolától kezdve a vitorlásklubokig, az évforduló kapcsán pedig jövőre vízre tesszük a Carinát a Balatonon” – bocsátja előre Méder. Ez azért is kuriózum, mert a 30 ezer tengeri mérföldes földkerülés óta nem volt

EGY LEGENDA NYOMÁBAN

A kívülálló azt hiheti, áldás és átok is lehet egyben egy olyan szubkultúrához tartozni, melynek Fa Nándor az egyik élő legendája. Méder Áron azonban nagy tisztelettel és elismerően tekint 64 esztendő társára, aki tavaly a Vendée Globe-on a 94. napon a 8. helyen ért célba. „Más generációhoz tartozunk, eltérők a gyökereink a közegis, amelyben nap mint nap mozgunk, de ahogy mondani szoktam, a tenger szerelmeseiként mind másképp vagyunk egyformák. Elképesztő eredményeket ért el, a teljesítményével sokakat inspirált.”

éles bevetésen az alig hat méter hosszú, 1970-ben Svájcban épített vitorlás. Noha a hosszított tőkésúlytól jobb volt a hajó iránytartása, a parányi járműben megvolt a hajlam a borulásra, ezért

egy pillanatra sem lankadhatott Áron figyelme. Nem véletlen, hogy a Carina a mai napig az egyik legkisebb hajó, amelyekkel megkerülték a földet.

„Szélsőséges időjárási körülményekkel is küzdöttem, előfordult, hogy egyszerre kellett varrni, szerelni, az akkumulátor pedig lemerült, nem működött a rádiókapcsolat, de még betegség is hátráltatott. Mindezek ellenére élveztem az egyedülletet, nemcsak a szép vitorlázós pillanatokért, hanem önismereti szempontból is, a hosszú út során feltehettem a kérdést, ki vagyok én” – emlékszik vissza. A Békét és szelet című könyvében írta magából a földkerülést Méder Áron. Mint mondja, a vitorlázók többsége jó szelet kíván, a naplóregény elnevezése viszont a hajó, a hullámok és a szél közti balanszra utal, amit a kormányt fogva élt meg. „A legtöbben a szárazföldön keresik az egyensúlyi állapotot, én a tengeren találtam meg” – szögezi le. A Carina egyébként jelenleg Balatonmáriafürdön tekinthető meg egy időszak kiállítás keretében, korábban a fonyódi Vízisport Központban „lakott”.

Brač is hazai pálya

Rohamosan fejlődik Magyarországon a vitorlázás, idehaza mintegy százezren űzik, Méder szerint elég csak megnézni a hajók és a versenyzők, illetve a versenyek növekvő számát. Úgy látja, ma már nem megfizethetetlen luxussport, az alsó középrétegtől felfelé kényelmesen elérhető, de lelkes emberekkel és egy kis támogatással a rászorulókkal is meg lehet ismertetni a vitorlázás szépségeit. Szerinte egy kisebb hajó manapság évi fél-egy millió forintból is fenntartható, de egyre inkább az a trend, hogy ebből az összegből sokan inkább bérelnek egy-két hétre egy nagyobb jachtot.

Áron imádja a Balatont, de mivel a tengeri vitorlázás az igazi te-repe, belföldön ritkábban tart

A 30 ezer tengeri mér-földes föld-kerülés óta nem volt éles beveté-sen az alig hat méter hosszú, 1970-ben Svájcban épített vitor-lás, a Carina

tanfolyamokat, az év jelentős részében az Adrián, Brač szigetén oktat. A vendégei 90 százaléka magyar, igaz, bőven akadnak köztük külföldre, így az Egyesült Államokba vagy Kanadába szegődött honfitársak, de volt már olyan pakisztáni vitorlázótanonc is, aki nála sajátította el az alapokat. „Néhány nap után többet mosolyognak a fedélzeten az emberek, nem véletlen, hogy a vitorlázás kikapcsolódás, rekreáció is egyben” – mondja fülig érő szájjal.

A versenyszellem örök

A földkerülés után jelentős mér-földkő volt Méder Áron életében a Lullaby, amely egy Beneteau Oceanis 423 Clipper, 13 méter hosszú, háromkabinos hajó. Csapattal vitorlázott 2010 és 2012 között a Földközi-tengeren, az Atlanti-óceánon, a Karib-tengeren, a Csendes-óceánon, majd Új-Zéland és Ausztrália vonzáskörzetében. Később, 2012 és 2015 között újra magányos farkasként fordult az óceáni versenyvitorlázás felé, ennek az időszaknak a csúcspontjaként első magyarként a Mini Transat 6.50 transzatlanti szólóvitorlázó-versenyen is megmérette magát. A franciaországi Douarnenez kikötőjéből a kanári-szigeteki Lanzarote elérése volt az első feladat, majd a karib-szigeteki Pointe-à-Pitre a végcél – Áron terveit a Felicity II-vel azonban felülírta egy árbóctörés.

Hangsúlyozza, hogy vannak még a versenyvitorlázással kapcsolatos tervei, ha szponzori

hátszéllel elő tudja teremteni az anyagi feltételeket, a Class 40 kategóriában is megvetné a lábát. Ebben a szegmensben az egyik legnagyobb figyelmet kapó viadal a Route du Rhum, melynek keretében a franciaországi Saint-Malóból kell eljutni Pointe-à-Pitre-ig a 12 méteres hajókon. De a magyar vitorlázót a Kaliforniától Hawaiiig tartó transz-csendes-óceáni verseny is motiválja, hamarosan el is dőlhet, merre veszi az irányt.

Tízévesen Balatonalmádiban kezdett el vitorlázni édesapja társaságában. „A legfogékonyabb kor, testnevelés tagozatos diák-ként ráadásul imádtam a vizet, úsztam, búvárokodtam, eveztem. Azon nyomban rabul ejtett a kis kalózhajó.” Mindez odáig „fajult”, hogy már gimnazistaként oktatott, az egyetemi évek alatt megpláne. Bár villamosmérnökként végzett, hamar kiderült, hogy a multinacionális vállalati környezet nem az ő világa, több szabad-ságra vágott. Tengeren 1994-ben, Görögországban debütált, de ma már a karibi vitorlázások a kedvencei. „Az áldásos passzát-szél, a védett öblök, a finom rumok és a trópusi gyümölcsök mellett lenyűgöz a helyiek vendégszeretete, külön izgalmas a raszta és a kreol kultúra keveredése. Ha pedig egy karnevál idején keveredsz ide, az örök élmény marad” – mesél lelkesen. Nagy felfedezőút az élet, annyi bizonyos, Méder Áron kalandvágya pedig még ma is csillapíthatatlan.

■ Gyöngyösi Balázs